

[Hedegaard.]
 skal blande mig i, jeg synes ikke, jeg har Forudsætninger for at deltage i en Drøftelse af disse tekniske Forhold. Jeg vil gerne fremhæve overfor den højtærede Minister, at vort Parti anser det for ønskeligt, at det Projekt, der skal udføres, vælges med Henblik paa, at det yder det mest mulige Arbejde og Omsætning, det er noget, vi under de forhaandenværende Forhold trænger stærkt til; men selvfølgelig maa det ikke blive paa Bekostning af Broens Forsvarlighed i teknisk Henseende, og selvfølgelig maa det heller ikke gaa ud over Broens Nyttевærdi. Det, det kommer an paa for de to Limfjordsbyer og Oplandet der omkring, er, at der kan blive en hurtig Udveksling af Varer. I det hele maa man haabe, at den højtærede Minister og de øvrige Teknikere, der faar med Broen at gøre, vil vise sig at være i Besiddelse af et vidtrækkende Fremsyn, og at de vil tage Hensyn til Udviklingen i Egnen omkring Limfjordsbyerne. Jeg ønsker at fremhæve, at enten det bliver det føreliggende Projekt eller et andet Projekt, den højtærede Minister approberer, maa Ministeren paatage sig det fulde Ansvar med Hensyn til de tekniske Forhold og Broens Nyttевærdi. Det er en Selvfølge, at vi her i Rigsdagen ikke kan tage os af de tekniske Forhold, og idet Ministeren tager det fulde Ansvar, frier han os for at tale om Ting, vi fornuftigvis ikke har meget Begreb om.

Alle de i Broens Ombygning interesserede Parter har Grund til at anerkende den Hurtighed og Velvillie, den højtærede Minister har vist overfor dette Projekt; det har de foregaaende Talere ogsaa til fulde givet Udtryk, og jeg kan godt slutte mig til deres Udtalelser. Heller ikke jeg er i Tvivl om, at den højtærede Minister har været ivrig for at medvirke til at opnaa den Enighed, som er en Forudsætning for dette Lovforslags Fremsættelse. Det afgørende i alle Sager med økonomisk Baggrund er jo, paa hvilken Maade Midlerne skal skaffes til Veje, og der synes jeg, den højtærede Minister kunde have skaffet et noget bedre Grundlag. Baade Aalborg og Nørresundby er stærkt interesserede i at faa denne Bro, der jo vil faa meget stor Betydning for Forretningslivet og Samfærdselen mellem de to Byer. Jeg vil derfor finde det rimeligt, at de svarer et aarligt Beløb i Forhold til den Interesse, de har i Broen. Jeg skal villigt indrømme, at de to Limfjordsbyer saavel som det Opland, der har Handelsforbindelse med og

Tilknytning til dem, har betalt en mægtig Særskat, der efter de senest foreliggende Kalkulationer er opgjort til 470 000 Kr. aarlig. En Del af de Borgere i Limfjordsbyerne, som har bidraget meget til denne Afgift, har imidlertid været i Stand til at lægge deres Udgifter til Færdsskatten over paa Forbrugerne, men selvfølgelig er der ved Siden af dem en hel Del Borgere i alle sociale Klasser rundt omkring i disse Byer og deres Opland, som har været nødt til selv at afholde Udgiften. Det for Tiden fremsatte store Krav om gode og tidsvarende Forbedringer af Vejene fra By til By har givet sig stærke Udslag. Det er f. Eks. det høje Ting bekendt, at Ministeriet for offentlige Arbejder har anset det for nødvendigt at føre en Sag op til Højesteret for at faa Hjørring Amt dømt til at fuldføre en resterende Vejforbindelse. Efter Højesterets Mening kunde det imidlertid ikke paalægges Amtet, men der var ogsaa særlige Forhold til Stede, da det drejede sig om en Kommunevej. Aalborg Amtsraad kan ikke have nogen Pligt til at tage Del i Udgiften ved Broens Anlæg, men Amtsraadet har efter min Mening en Interesse i Broen; hvis der ingen Bro er, er Forbindelsen brudt mellem Aalborg Amts Landeveje Syd og Nord for Fjorden. Aalborg Amts Grænser gaar ca. 20 km fra Nørresundby, og Skatteyderne i Aalborg Amt har et rimeligt Krav paa, at Amtet er med til at ordne dette Forhold, saaledes at Broen med Tiden kan blive fri. Endelig maa jeg mene, at Statens Tilskud paa 50 000 Kr. aarlig, indtil Broen er betalt, ogsaa vejer noget for lidt i Forhold til den Interesse, som Staten har i at skaffe en Sammenkædning af Landets samlede Landevejsnet. At en saadan Interesse er til Stede, har den højtærede Minister jo erkendt ved at foreslaa et Beløb af 50 000 Kr. udelukkende af Vejfonden. Netop det, at dette Beløb skal udredes af Vejfondens Midler, konstaterer, at Staten føler en Forpligtelse til her at knytte en Vejforbindelse, en Landsdelsforbindelse. Limfjordsbroen trafikeres jo af Automobileer fra hele Landet, paa visse Tider i meget stor Udstrækning, og naar der tidligere er gjort Forsøg paa, at en Kommunevejsafdeling skulde oprettes ved Tvangspaalæg, maa jeg hævde, at Staten maa se dette, under disse store, ekstraordinære Forhold at skaffe en Passage over Limfjorden, som en Statsopgave. Staten har nemlig en meget vidtgaende Interesse i dette Forhold og som Følge deraf en Pligt til at hjælpe. Jeg vil der-